

PM 2009: RII (Dnr 001-461/2009)

Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)

Remiss från Jordbruksdepartementet

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande

1. Som svar på remissen ”Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)” överlämnas och åberopas denna promemoria.
2. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Föredragande borgarrådet Ulla Hamilton anför följande.

Ärendet

Stockholms stad har beretts möjligheten att svara på remissen ”Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)”. Remisstiden sträcker sig till och med 2009-06-01.

Regeringen beslutade den 29 november 2007 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av myndighetsstrukturen inom livsmedelskedjan utifrån en analys av Fiskeriverket (FV), Jordbruksverket (SJV), Livsmedelsverket (SLV) och Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA). Utredaren skulle också föreslå en effektiv myndighetsstruktur som underlättar styrning, samordning, kontroll och uppföljning av myndigheternas verksamhet inom livsmedelskedjan.

Utredaren överlämnade sin slutrapport till jordbruksministern den 5 februari 2009. Utredaren föreslår i rapporten att det från och med den 1 januari 2010 inrättas en ny myndighetsstruktur för säkra livsmedel och hållbar produktion. Dagens fyra myndigheter ersätts enligt utredningens förslag av tre nya.

Livssäkerhetsmyndigheten ska i samhällets och konsumenternas intresse verka för säkra livsmedel, friska djur och sunda växter i hela livsmedelskedjan. Myndigheten för havsresurser och fiske ska främja en hållbar förvaltning av havsresurserna och fisket samt ett ekonomiskt och ekologiskt bärkraftigt vattenbruk. Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling ska främja ett efterfrågestyrt, konkurrenskraftigt och miljöanpassat jordbruk och en hållbar landsbygdsutveckling i hela landet. Den får också ett nationellt samordningsansvar för landsbygdsutvecklingen.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälskyddsnamnden.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens förslag att dagens fyra myndigheter ersätts av tre nya. Enligt utredningen ska detta leda till kvalitetsförstärkningar

samt möjliggöra betydande effektiviseringar på längre sikt. Detta leder till minskade statliga kostnader, något som stadsledningskontoret anser är mycket positivt. Enligt utredningen innebär den nya myndighetsstrukturen en renodling av det statliga åtagandet och samtidigt minimerar den statens intrång på fungerande privata marknader. Även detta är, enligt stadsledningskontoret, positivt.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden stödjer utredarens förslag till ny myndighetsstruktur inom livsmedelskedjan. Ett samlat kontrollansvar inom livsmedelskedjan förstärker ledningen och samordningen av den offentliga kontrollen. När det gäller kritik mot den kommunala livsmedelskontrollen så har brister konstaterats bland annat i samband med inspektioner från EU-kommissionen. Nämndens uppfattning är att ett förstatligande av hela kontrollen inte är den bästa åtgärden för att lösa problem med den kompetens- och resursbrist som utredningen refererar till. Befintliga brister skulle ur det korta perspektivet bara flyttas från kommun till stat.

Mina synpunkter

Behovet av en översyn över myndighetsstrukturen på området är stort och av oss som mår om en säker matförsörjning som stockholmarna kan lita på och som även är långsiktigt hållbar välkomnas utredningen. Det är viktigt att staten använder skattebetalarnas pengar på ett effektivt sätt. Förslaget att fyra statliga myndigheter ersätts med tre är ett bra steg på vägen. Att dessa tre myndigheters roll kommer att vara mer målfokuserad, och inte inkräkta på fungerande privata marknader, är till gagn för hela samhället.

Det svenska myndighetsväsendet måste vara effektivt, ur såväl uppdrags- som kostnadsaspekt. I Stockholms stad har vi visat att en fokusering av miljö- och hälsoskyddsarbetet, på både tillsynssidan och det långsiktiga arbetet med klimatutmaningen kan leda till att stockholmarna får mer valuta för pengarna. En effektivisering av administration och förvaltning har gagnat arbetet för ett välmående och miljömässigt hållbart Stockholm.

Beslut bör tas på den operativt mest effektiva nivån. Jag instämmer inte i förslaget om att ett förstatligande av livsmedelskontrollen är den bästa åtgärden för att lösa problemen ur den kompetens- och resursbrist som utredningen refererar till. Genom lokal anknytning och kunskap om lokala förhållanden kan kommunens inspektörer, med stöd från lokalt valda politiker, inspektera långt mer effektivt än vad en statlig inspektion skulle kunna och samtidigt upprätthålla banden till de historiska kärnuppgifterna som kommunen har haft.

I Stockholmsregionen finns en stor andel boende i skärgården, vilket räknas till landsbygden och det ska inte glömmas bort att många av de boende kombinerar traditionell näringsverksamhet med fiske. Jag instämmer med stadsledningskontoret att ”ansvaret för landsbygdsutveckling ska finnas på Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling. Myndigheten för havsresurser föreslås inte få motsvarande ansvar. Detta riskerar leda till att Myndigheten för havsresurser inte beaktar landsbygdsutvecklingen i sitt beslutsfattande kring fiskenäringen, medan däremot beslut som fattas kring jordbruket och dess utveckling däremot beaktar landsbygdens villkor.” Det förefaller ologiskt och jag anser att såväl myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling samt Myndigheten för havsresurser ska ha ett ansvar för landsbygdsutvecklingen inom sina respektive ansvarsområden. Fiskenäringen är en viktig

del av försörjningen för många boende i Stockholms skärgård. Det är därför mycket viktigt att hänsyn tas till de kombinationsnäringar som idag bedrivs i skärgården.

I övrigt hänvisar jag till miljö- och hälsoskyddsmyndighetens svar på remissen.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande

3. Som svar på remissen ”Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)” överlämnas och återopas denna promemoria.
4. Protokollet i detta ärende förklaras omedelbart justerat.

Stockholm den 14 maj 2009

ULLA HAMILTON

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Sammanfattning av Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkrare livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8).

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

Remissen ”Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkrare livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)” besvaras med följande

Det finns för- och nackdelar med olika sätt att fördela ansvarsområden mellan olika myndigheter. Utredningen Trygg med vad du äter föreslår att Fiskeriverket också får ansvar för vattenbruksfrågor (fiskodling). För inte så länge sedan föreslogs att Fiskeriverket skulle ingå i en ny samlad havsmiljömyndighet, tillsammans med t.ex. delar av Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna.

Det finns många olika beröringspunkter mellan olika sakfrågor. Oavsett hur arbetsuppgifter fördelas mellan myndigheter finns behov av samordning med andra myndigheter.

Vi anser att det viktiga inte är hur ansvarsområden fördelas mellan olika myndigheter, utan att myndigheterna har ett vettigt uppdrag samt befogenheter och resurser att klara uppdraget. Des aspekterna behöver förbättras.

Därmed inte sagt att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna helt saknar betydelse. I exemplet Fiskeriverket uttrycker olika myndighetsorganisationer olika syn. Fisken i haven kan ses som en inkomstkälla för fiskare, som i nuvarande Fiskeriverket eller som mat för konsumenter, som antyds i utredningsförslaget. De kan också ses som en del av ett marint ekosystem i en sammanhållen havspolitik myndighet. Det sistnämnda är det mest långsiktigt hållbara. På motsvarande sätt kan djur ses som en inkomstkälla för jordbruket, som i nuvarande organisation eller som en del av maten, som i utredningens förslag. De kan också ses som levande varelser med egna behov.

Det är inte ens två år sedan djurskyddet flyttades till Jordbruksverket från Djurskyddsmyndigheten. Utredningen föreslår nu att ansvaret för djurskydd flyttas från nuvarande Jord-

bruksverk till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Ständiga omorganisationer är inte bra för verksamheten.

Granskningar av kontrollen som refereras i utredningen visar återkommande problem med brist på resurser. Det finns brist på resurser för att bedriva kontrollen och för att samordna kontroller. Regeringen och myndigheterna har vidare inte använt de instrument som finns. Ett exempel handlar om att förbättra den djurskyddstillsyn som vid årsskiftet överförts på länsstyrelserna. Riksrevisionen kommer enligt utredningen fram till motsvarande kritik på fiskeripolitikens område.

En stor del av de konstaterade bristerna i kommunernas tillsyn torde kunna avhjälpas med bättre tillsynsvägledning från centrala myndigheter och aktivare agerande från länsstyrelser. Sammantaget tyder detta på en brist på politisk vilja från regeringens sida.

Dessa frågor berörs knappt av utredningen, vilket inte ökar chansen för att problemen åtgärdas. En omorganisation av myndigheternas ansvarsområden och en överflyttning av tillsynsansvaret från kommunerna till staten löser inte problemen, däremot kan de gömma dem ett tag.

Utredningen har således lagt allt för mycket fokus på myndighetsorganisationen. Det beror i sin tur på att det är där fokus ligger i utredningsdirektiven. Direktiven är allt för inriktade på kosmetika och att minska statens utgifter, inte på att förbättra resultatet.

Utredningen har för övrigt landat fel i myndighetsuppdelningen. Vi anser att en sammanhållen Vattenmyndighet bör skapas bestående av befintliga 5 regionala vattenmyndigheter, SMHI, Fiskeriverket, Naturvårdsverkets vattendelar och den nya Havsmyndigheten. Först då kan ett samlat grepp tas över alla vattenfrågor.

Det antecknades till förteckningen att miljöpartiet lämnar ärendet utan eget ställningstagande.

ÄRENDET

Stockholms stad har beretts möjligheten att svara på remissen ”Trygg med vad du äter – nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8)”. Remisstiden sträcker sig till och med 2009-06-01. En sammanfattning av remissen bifogas ärendet. Förslaget i sin helhet kan läsas på <http://www.regeringen.se/content/1/c6/11/99/89/ae45e457.pdf>.

Regeringen beslutade den 29 november 2007 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att göra en översyn av myndighetsstrukturen inom livsmedelskedjan utifrån en analys av Fiskeriverket (FV), Jordbruksverket (SJV), Livsmedelsverket (SLV) och Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA). Utredaren skulle också föreslå en effektiv myndighetsstruktur som underlättar styrning, samordning, kontroll och uppföljning av myndigheternas verksamhet inom livsmedelskedjan.

Utredaren överlämnade sin slutrapport till jordbruksministern den 5 februari 2009. Utredaren föreslår i rapporten att det från och med den 1 januari 2010 inrättas en ny myndighetsstruktur för säkra livsmedel och hållbar produktion. Dagens fyra myndigheter ersätts enligt utredningens förslag av tre nya.

Livssäkerhetsmyndigheten ska i samhällets och konsumenternas intresse verka för säkra livsmedel, friska djur och sunda växter i hela livsmedelskedjan. Myndigheten för havsresurser och fiske ska främja en hållbar förvaltning av havsresurserna och fisket samt ett ekonomiskt och ekologiskt bärkraftigt vattenbruk. Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling ska främja ett efterfrågestyrt, konkurrenskraftigt och miljöanpassat jordbruk och en hållbar landsbygdsutveckling i hela landet. Den får också ett nationellt samordningsansvar för landsbygdsutvecklingen.

BEREDNING

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskydds nämnden.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 23 april 2009 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret instämmer i utredningens förslag att dagens fyra myndigheter ersätts av tre nya. Enligt utredningen ska detta leda till kvalitetsförstärkningar samt möjliggöra betydande effektiviseringar på längre sikt. Detta leder till minskade statliga kostnader, något som stadsledningskontoret anser är mycket positivt. Enligt utredningen innebär den nya myndighetsstrukturen en renodling av det statliga åtagandet och samtidigt minimerar den statens intrång på fungerande privata marknader. Även detta är, enligt stadsledningskontoret, positivt.

Utredaren föreslår att ansvaret för landsbygdsutveckling ska finnas på Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling. Myndigheten för havsresurser föreslås inte få motsvarande ansvar. Detta riskerar, enligt stadsledningskontoret, leda till att Myndigheten för havsresurser inte beaktar landsbygdsutvecklingen i sitt beslutsfattande kring fiskenäringen, medan däremot beslut som fattas kring jordbruket och dess utveckling däremot beaktar landsbygdens villkor.

Skärgården är en del av Stockholms läns viktiga tillgångar. Kontoret menar att villkoren

för bofast befolkning som kan försörja sig på den kombination av jordbruk och fiske som funnits i sekler är oerhört viktiga. En levande skärgård kräver bofast befolkning. Ur ett miljöperspektiv ska också vägas in fördelar av närproducerade jordbruksprodukter och fisk som fångats i närområdet.

Stadsledningskontoret anser därför att inte bara Myndigheten för jordbruk och landsbygdsutveckling ska ha ansvar för just landsbygdens – glesbygdens - utveckling och villkor. Eftersom Myndigheten för havsresurser i högsta grad också kommer att ha stort inflytande över skärgårdens villkor och utveckling, för möjligheten att ha en fast befolkning i skärgården, så bör även denna myndighet ha ett ansvar för landsbygdsutveckling och för att beakta dessa frågor i sin myndighetsutövning.

Utredningen föreslår också att den kommunala livsmedelskontrollen ska stärkas. Stadsledningskontoret tycker det är bra och hänvisar när det gäller detaljerna till miljö- och hälsoskyddsnämndens yttrande.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 16 april 2009 att till kommunstyrelsen anta förvaltningens förslag som sitt eget.

Särskilt uttalande gjordes av Åsa Romson (mp), *bilaga 1*.

Särskilt uttalande gjordes av Stellan F. Hamrin (v), *bilaga 1*.

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 27 mars 2009 har i huvudsak följande lydelse.

Miljöförvaltningen välkomnar utredarens förslag som övergripande betonar hållbarhet, ekologi och miljö inom fiske- och jordbruksområdena. Utredaren understryker vidare det nära sambandet mellan djurhälsa och folkhälsa, ett samband som starkt prioriteras av EU-kommissionen genom dess pågående arbete med en ny djurhälsost strategi. Såväl förvaltningen som Sveriges kommuner och landsting har i tidigt skede bidragit med synpunkter på den komplexa myndighetsstrukturen i Sverige rörande kontroll av livsmedelskedjan. Det är övervägande nackdelar med flera statliga myndigheter inom livsmedelsområdet avseende djurskydd, foder och livsmedel. Rapportering från hela livsmedelskedjan och uppföljning inom EU försvåras av nuvarande struktur. De olika centrala myndigheterna skriver nationell lagstiftning på lite olika sätt. Vägledningar utarbetas t.ex. av Livsmedelsverket (SLV) för såväl nationella föreskrifter som för EG-förordningar, medan Jordbruksverket (SJV) skriver in allmänna råd i sina föreskrifter. Miljöförvaltningen stödjer utredarens förslag till ny myndighetsstruktur inom livsmedelskedjan. Ett samlat kontrollansvar inom livsmedelskedjan förstärker ledningen och samordningen av den offentliga kontrollen.

Miljöförvaltningen anser att det är bra att den kommunala livsmedelskontrollen ska stärkas. Förslaget att inrätta en särskild högskoleutbildning med inriktning mot kontroll inom livsmedelskedjan i syfte att trygga kontrollmyndigheternas långsiktiga kompetensförsörjning är enligt förvaltningens uppfattning mycket bra och kommer på sikt att bidra till ökade resurser med rätt kompetens.

Miljöförvaltningen anser att det är bra med ett sammanhållet krisledningsansvar som främjar en beredskapsplanering som utgår från de gemensamma behoven i hela livsmedelskedjan. Likaså är det bra med ett vetenskapligt råd som ska tillgodose den riskhanterande myndighetens behov av vetenskapliga underlag samtidigt som riskvärderingens oberoende i förhållande till riskhanteringen säkerställs. Länsstyrelsernas roll inom kontrollen av livsmedelskedjan är inte tydligt utredd. En svaghet med systemet är att en linjeorganisation saknas

från ansvarigt departement ner till det lokala ansvaret. En tydligare definition av länsstyrelsernas ansvar, befogenheter, kompetens och resurser inom livsmedelskontrollen behöver göras. Länsstyrelsernas samordnande funktion kan aldrig ersätta den centralt ansvariga statliga myndigheten.

När det gäller kritik mot den kommunala livsmedelskontrollen så har brister konstaterats bland annat i samband med inspektioner från EU-kommissionen. Förvaltningens uppfattning är att ett förstatligande av hela kontrollen inte är den bästa åtgärden för att lösa problem med kompetens- och resursbrist som utredningen refererar till. Befintliga brister skulle ur det korta perspektivet bara flyttas från kommun till stat.

Utredaren föreslår att den kommunala livsmedelskontrollen ska stärkas genom inrättande av en särskild högskoleutbildning med inriktning mot kontroll inom livsmedelskedjan i syfte att trygga kontrollmyndigheternas långsiktiga kompetensförsörjning. Det är därför med förvåning förvaltningen konstaterar att utredaren i en och samma utredning talar om stärkande av den kommunala tillsynen samtidigt som han rekommenderar översyn av ansvaret för den livsmedelskontroll som kommunerna idag ansvarar för.

Om kontrollen trots stöd och vägledning konstateras brista i någon kommun bör åtgärder sättas in där problemen finns. I yttersta fall kan det medföra att staten helt eller delvis övertar kontrollen i en enskild kommun som inte förmår att fullgöra en lagenlig Livsmedelskontroll. Kommuner som utför kontrollen tillfredsställande ska även fortsättningsvis utföra livsmedelskontroll.

Miljöförvaltningen vill understryka vad Stockholms stad i många olika sammanhang har framhållit att den kommunala livsmedelskontrollen är oerhört värdefull. Den lokala anknytningen med bred kunskap om de lokala förhållandena är en omistlig del i den urgamla svenska traditionen med kommuner som utför en rad uppgifter genom specialreglerad förvaltning. Även om den operativa tillsynen närmast undantagslöst utförs av tjänstemän, utgör den politiskt valda nämndens kontroll över verksamheten en betydelsefull del som skulle gå förlorad genom ett förstatligande.

RESERVATIONER

Miljö- och hälsoskyddsnämnden

Särskilt uttalande gjordes av Åsa Romson (mp) enligt följande:

Det finns förr- och nackdelar med olika sätt att fördela ansvarsområden mellan olika myndigheter. Utredningen Trygg med vad du äter föreslår att Fiskeriverket också får ansvar för vattenbruksfrågor (fiskodling). För inte så länge sedan föreslogs att Fiskeriverket skulle ingå i en ny samlad havsmiljömyndighet, tillsammans med t ex. delar av Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna. Det finns många olika beröringspunkter mellan olika sakfrågor. Oavsett hur arbetsuppgifter fördelas mellan myndigheter finns behov av samordning med andra myndigheter.

Vi anser att det viktiga inte är hur ansvarsområden fördelas mellan olika myndigheter, utan att myndigheterna har ett vettigt uppdrag samt befogenheter och resurser att klara uppdraget. De aspekterna behöver förbättras. Därmed inte sagt att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna helt saknar betydelse. I exemplet Fiskeriverket uttrycker olika myndighetsorganisationer olika syn. Fisken i haven kan ses som en inkomstkälla för fiskare, som i nuvarande Fiskeriverket. Eller som mat för konsumenter, som antyds i utredningsförslaget. Eller som en del av ett marint ekosystem, som i en sammanhållen havspolitisk myndighet. Det sistnämnda är det mest långsiktigt hållbara. På motsvarande sätt kan djur ses som en inkomstkälla för jordbruket, som i nuvarande organisation. Eller som en del av maten, som i utredningens förslag. Eller som levande varelser med egna behov, som i den tidigare Djurskyddsmyndigheten. Det är inte ens två år sedan djurskyddet flyttades till Jordbruksverket. Utredningen föreslår nu att ansvaret för djurskydd flyttas från nuvarande Jordbruksverk till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Ständiga omorganisationer är inte bra för verksamheten.

Granskningar av kontrollen som refereras i utredningen visar återkommande problem med brist på resurser. Det finns brist på resurser för att bedriva kontrollen och för att samordna kontrollen. Regeringen och myndigheterna har vidare inte använt de instrument som finns. Ett exempel handlar om att förbättra det djurskyddstillsyn som vid årsskiftet överförts på länsstyrelserna. Riksrevisionen kommer enligt utredningen fram till motsvarande kritik på fiskepolitikens område. En stor del av de konstaterade bristerna i kommunernas tillsyn torde skulle kunna avhjälpas med bättre tillsynsvägledningar från centrala myndigheter och aktivera agerande från länsstyrelser. Sammantaget tyder detta på en brist på politisk vilja från regeringens sida.

Dessa frågor berörs knappt av utredningen, vilket inte ökar chansen för att problemen åtgärdas. En omorganisation av myndigheternas ansvarsområden och en överflyttning av tillsynsansvaret från kommunerna till staten löser inte problemen, däremot kan de gömma dem ett tag.

Utredningen har således lagt allt för mycket fokus på myndighetsorganisationen. Det beror i sin tur på att det var där fokus ligger i utredningsdirektiven. Direktiven är allt för inriktade på kosmetika och att minska statens utgifter, inte på att förbättra resultatet.

Utredningen har för Övrigt landat fel i myndighetsuppdelningen. Havsmiljöutredningen föreslog att Naturvårdsverket får det övergripande ansvaret för havspolitiska frågor. Utredningen om ansvar inom livsmedelskedjan föreslår att Fiskeriverket får det övergripande ansvaret för havspolitiska frågor. Vi anser att Havsmiljöutredningens förslag är bättre. Dels har Fiskeriverket en alltför näringsorienterad inriktning, vilket gör att miljöaspekterna riskerar att hamna i skymundan. Dels finns naturligare kopplingar mellan fiskefrågor om biologisk mångfald och övergödning som Naturvårdsverket sedan tidigare arbetar med.

Särskilt uttalande gjordes av Stellan F. Hamrin (v) enligt följande

Det finns förr- och nackdelar med olika sätt att fördela ansvarsområden mellan olika myndigheter. Utredningen Trygg med vad du äter föreslår att Fiskeriverket också får ansvar för vattenbruksfrågor (fiskodling). För inte så länge sedan föreslogs att Fiskeriverket skulle ingå i en ny samlad havsmiljömyndighet, tillsammans med t.ex. delar av Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna.

Det finns många olika beröringspunkter mellan olika sakfrågor. Oavsett hur arbetsuppgifter fördelas mellan myndigheter finns behov av samordning med andra myndigheter.

Vi anser att det viktiga inte är hur ansvarsområden fördelas mellan olika myndigheter, utan att myndigheterna har ett vettigt uppdrag samt befogenheter och resurser att klara uppdraget. De aspekterna behöver förbättras.

Därmed inte sagt att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna helt saknar betydelse. I exemplet Fiskeriverket uttrycker olika myndighetsorganisationer olika syn. Fisken i haven kan ses som en inkomstkälla för fiskare, som i nuvarande Fiskeriverket. Eller som mat för konsumenter, som antyds i utredningsförslaget. Eller som en del av ett marint ekosystem, som i en sammanhållen havspolitisk myndighet. Det sistnämnda är det mest långsiktigt hållbara.

På motsvarande sätt kan djur ses som en inkomstkälla för jordbruket, som i nuvarande organisation. Eller som en del av maten, som i utredningens förslag. Eller som levande varelser med egna behov, som i den tidigare Djurskyddsmyndigheten. Det är inte ens två år sedan djurskyddet flyttades till Jordbruksverket. Utredningen föreslår nu att ansvaret för djurskydd flyttas från nuvarande Jordbruksverk till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Ständiga omorganisationer är inte bra för verksamheten.

Granskningar av kontrollen som refereras i utredningen visar återkommande problem med brist på resurser. Det finns brist på resurser för att bedriva kontrollen och för att samordna kontrollen. Regeringen och myndigheterna har vidare inte använt de instrument som finns. Ett exempel handlar om att förbättra det djurskyddstillsyn som vid årsskiftet överförts på länsstyrelserna. Riksrevisionen kommer enligt utredningen fram till motsvarande kritik påfiskepolitikens område.

En stor del av de konstaterade bristerna i kommunernas tillsyn torde skulle kunna avhjälpas med bättre tillsynsvägledning från centrala myndigheter och aktivare agerande från länsstyrelser. Sammantaget tyder detta på en brist på politisk vilja från regeringens sida.

Dessa frågor berörs knappt av utredningen, vilket inte ökar chansen för att problemen åtgärdas. En omorganisation av myndigheternas ansvarsområden och en överflyttning av tillsynsansvaret från kommunerna till staten löser inte problemen, däremot kan de gömma dem ett tag.

Utredningen har således lagt allt för mycket fokus på myndighetsorganisationen. Det beror i sin tur på att det var där fokus ligger i utredningsdirektiven. Direktiven är allt för inriktade på kosmetika och att minska statens utgifter, inte på att förbättra resultatet.

Utredningen har för övrigt landat fel i myndighetsuppdelningen. Vi anser att en sammanhållen Vattenmyndighet bör skapas bestående av befintliga 5 regionala vattenmyndigheter, SMHI, Fiskeriverket, Naturvårdsverkets vattendelar och den nya Havsmyndigheten. Först då kan ett samlat grepp tas över alla vattenfrågor.